

Hámori Ferencné Első Házassága

A tesvérem, Szántó Jolán és Sajó Rezső esküvői képe 1936-ból. Jolika 1910-ben született. Kölyökkorban mindig nagyon sokat segített. Anyámat úgy hívtam, hogy mama, őt úgy hívtam, hogy meme. Joli nehezebb természet volt. Mindig többre és jobbra vágyott, és mindig az volt az érzése, hogy nem kapja meg az élettől azt, ami járna neki. Nagyon szép nő volt. Okos volt és kellemes. Kevésbé okos, mint Magda, de így is nagyon állt a lábán, és mindig megtalálta a

lehetőségét annak, hogy segítse a családját. Szerettem nagyon az első férjét [Sajó Rezső], aki könyvkereskedő volt. 1936-ban házasodtak össze. Volt a Múzeum körúton egy hatalmas nagy üzlet, a férje nagybátyjáié, Faragó Könyvesbolt. Ott dolgozott, és hát úgy nézett ki, hogy ő öröklő, mert a Faragó bácsinak a fia orvos volt, a lánya férjhez ment, nem érdekelte őket a könyvüzlet, nyilvánvaló volt, hogy a Rezsőke fogja folytatni. Nem került rá sor. Bélával együtt ment ki Nagykátáról a frontra, és 1943-ben meghalt a munkaszolgálatban. Joli férjének volt egy nagynénje, aki ős-ősrégen tért ki, és keresztény férje volt. Az Opera mellett, a Révay utcában lakott, és odavitte őt a kisfiával, ott vészelték át a szörnyűségeket. Sajó Rezsőtől született 1940-ben Andris, aki ma Princetonban orientalista professzor, és akinek két gyereke volt. A lánya most doktorál. A fia sajnos végzett magával, nem volt egy életrevaló fiú. 20-21 éves volt. Rossz társaságba került. Szóval zavaros életű volt. Van egy unokájuk a volt élettársától, akivel tartják a kapcsolatot, és nagyon szeretik. Az élettárs nem volt zsidó, de érdekes módon, a másik férfi, akivel együtt él, és akitől van még másik két gyereke, az is zsidó, és nagyon összetartanak, és nagyon szeretik a nagyfiút is. Joli a második férjét [Hámori Ferenc] is jól választotta meg. Feri vegyi nagykereskedő volt. Győrben született jó módú családból, nagyon kedves, okos, művelt ember volt. Ott volt üzlete a Szabadság tér egyik mellékutcájában, a Hold utcában. Ott is lakott. Nő volt. Az első feleségét és a lányát a Dunába ölték. Legszívesebben festett, amatőr festő volt. Volt egy fia is, azt is Andrásnak hívták, aki 1956-ban kiment Amerikába, ott elvégezte az egyetemet, és mérnök. Ferinek nagyon hiányzott a fia, úgyhogy 1957. szeptember végén kimentek Amerikába, kivándorló útlevelemmel és a fele vagyonuk leadásával. Mert rengeteg könyve volt a sógoromnak és a nővéremnek. Annak az értékesebb felét le kellett adni a Széchényi Könyvtárnak. Bizonyos mennyiségű ékszert meg ezüstöt is le kellett adni. Kint már nem sikerült igazán jól a sógorom élete, a nővérem viszont nagyon élvezte. És főleg annak örült, hogy a fia ott van, és nem lesz katona. Joli egy ismerős asszonnyal kis presszót nyitott Bostonban, amit addig, amíg a másik asszony meg nem akarta szerezni magának, együtt csináltak. Utána otthon maradt, de akkor már idős is volt. Feri festőiskolában tanított és festett. Vettek maguknak Floridában egy lakást, és télen ott voltak lent, mert a telek Bostonban hidegek. És májusban -- nem tudom a pontos évet --, májusban följöttek Floridából Bostonba, a lakásuk előtt volt egy hatalmas park, és mondta a sógorom, hogy lemegy festeni. És hát csak nem jött, csak nem jött, és akkor a nővérem lement, s ott a rendőr mondta, hogy igen, elvittek egy öregurat kórházba. Mire a kórházba ért, szépen elment. Azt csinálta, amit a legjobban szeretett. Jolikám akkor egyedül maradt. Addigra már mind a két fiú megnősült, kiszállt a házból. Jolim nem imádta a menyeit, de végül az utolsó évek egyikében átment Princetonba, ahol a fia, a menyé és az unokák éltek, és szegénykém ott halt meg. Egy évvel előbb még volt itthon, de már akkor látszott rajta, hogy nem egészen komplett, van valami szellemi esés. A következő évben, amikor Magdus kiment meglátogatni, kórházba került, és meghalt. Addig is sokszor elesett, sokszor nagyon csúnyán összeverte magát, és olyan kisgyerek lett. Rettenetesen. Tulajdonképpen, ha jól értettem -- mi a marháknak az a betegsége?--, kergekór fertőzhetette meg. Andrisék ápolták, ápolónő volt mellette. Soha nem lehetett egyedül hagyni. Az egy olyan 4-5 hónap, rossz hónap volt. Hát itt maradt utána Andris, a világ legedesebb fickója.